

BOLETIM INFORMATIVO DA
ASSOCIAÇÃO PORTUGUESA
DE ESPERANTO

NIA BULTENO

INFORMA BULTENO DE
PORTUGALA ESPERANTO ASOCIO

Rua Dr. João Couto, 6 r/c. A Tel 714 13 59 1500 LISBOA

JULHO - AGOSTO 1987

Nº 33

PIONEIRO DO ESPERANTO EM PORTUGAL

PORTUGALA ESPERANTO - PIONIRO

MANUEL RIBEIRO DA COSTA E ALMEIDA

(Médico - cirurgião)

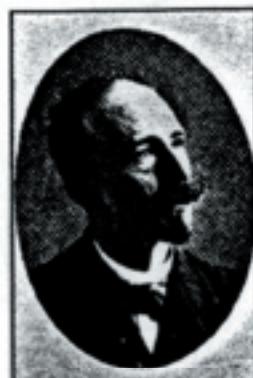
Por ocasião do Jubileu queremos homenagear o antigo esperantista desde a primeira hora e pioneiro em Portugal. Em 1896 publicou o seu manual de Esperanto "METODO COMPLETO".

Foi membro da comissão linguística internacional.

----- : ----- : -----

Okaze de Jubileo ni volas omaĝi la malnovan esperantiston ekde la unua horo kaj pioniron de la portugala Esperanto-movado.

En 1896 li eldonis sian manlibron pri Esperanto "METODO COMPLETO" (Kompleta Metodo). Li estis ano de Lingva Komitato.

Costa e Almeida L. K.
REZENDE
(Português)

MAESTRO ERNESTO ESTEVES

O centenário do Esperanto fica assinalado em Portugal, entre outros acontecimentos, pela inauguração do monumento no Barreiro, acompanhada pela banda de música do Barreiro executando o hino "LA ESPERO".

Foi a primeira vez em Portugal que se executou em público o hino do Esperanto.

Há uns meses atrás, quando se pensou em executar o hino, verificou-se que não havia em Portugal a partitura musical do hino. Havia apenas a música escrita para piano e havia uma gravação em "cassete" de um disco contendo o hino executado por uma banda alemã.

Foi então que o samideano Jaime Correia, que é músico clarinetista, teve a iniciativa de pedir ao senhor maestro Ernesto Esteves o trabalho de escrever a partitura do hino "LA ESPERO".

O maestro Ernesto Esteves acedeu gentilmente ao pedido e, a partir da música para piano e da gravação em "cassete", pouco tempo depois ofereceu à Associação Portuguesa de Esperanto o fruto do seu trabalho, isto é, a partitura com o respectivo desdobramento para vinte instrumentos.

Foi essa partitura que serviu para ensaiar a banda do Barreiro que abrillantou a cerimónia da inauguração do monumento.

A Direcção da Associação Portuguesa de Esperanto aqui renova os seus agradecimentos ao senhor maestro Ernesto Esteves e, com muito gosto, divulga à massa associativa este gesto de benemerência cultural em favor do movimento esperantista.

Franco Simões
12 Maio 1987

TRADUK-KONKURSO

=====

"NIA BULTENO" decidis organizi traduk-konkurson inter siaj legantoj, okaze de la 100-jara Jubileo de Esperanto.

Ni kredas, ke la plimulto de niaj geesperantistoj bonvenigos la eblecon provi kaj pruvi siajn lingvokonojn.

REGULARO:

- Traduku laŭ via elektita ĉapitron el la libro "O Arco de Sant'Ana" de Almeida Garrett.
- La libron vi certe povos trovi en ĉiu biblioteko.
- Viaj tradukoj estu tajpitaj sur formato A4 (1 paĝo = 30 linioj po 60 tajperoj) en 4 ekzempleroj.
- Partopreni povas unuopuloj kaj kolektivoj.
- Ne rajtas partopreni membroj de la estraro kaj jurianoj.
- Oni povas partopreni ankaŭ per pluraj tradukoj.
- La redakcio rajtas publikigi viajn tradukojn.
- Oni premios la plej bonajn.
- La konkurso estas anonima, tial subskribu viajn tradukajojn per kaŝnomo. Aldonu fermitan koverteton sur kiu troviĝu la kaŝnomo. Enmetita en la koverteto estu viaj ĝusta nomo kaj adreso.
- Sendu ĉion al:

Portugala Esperanto-Asocio
Traduk-konkurso
Rua Dr. João Couto, 6, r/c A
1500 LISBOA.

- Findato por akcepto: la 31-an de oktobro 1987.

A N G U L O D E K O L E K T A N T O J

Hodiaŭ oni komencas novan sekcion en nia bulteno dediĉitan speciale al kolektantoj. En ĉiu el ni estas konstanta ena volo kaj instinkta deziro grupigi aŭ kolekti ion ajn. Tion oni sentas.

Oni opinias, ke kolekti estas praula afero, de kiam niaj prauloj vivis kaverne kaj estis devigita rikolti mangajojn kaj "kapti" vestaĵojn por vivi...

Do, ĉi tiu angulo enhavos diversajn sciigojn pri filatelaĵoj, numismatikaĵoj kaj aliaj kolektaĵoj utilaj tiel por komencantoj kiel por sperimentaj kolektantoj (ni kredas!).

Oni akceptas sugestojn kaj estas malfermitaj al via kunlaboro.

Oni esperu ke tiu angulo distrigu vin kaj pli bonigu viajn konojn pri kelkaj formoj de kolektado, precipe el tiuj, kiuj aktuale ekzistas pli disvastigitaj.

G.P.

PRI FILATELO - Kelkaj novajoj

- Kubo eldonis specialan poštmarkon, ŝtampilon kaj unuatagan koverteton je 16-a de Marto, omaĝe al 100-jara jubileo de Esperanto.
- Ankaŭ Surinamo, azia lando, emisiis tri p.m. kun unuatagan koverteton kaj poštstampon je la 4-a de Februaro.
- Bulgario eldonis sian jubilean p.m. de Esperanto (bildoj).

DISCURSO DO VICE-PRESIDENTE DA
ASSOCIAÇÃO P. ESPERANTO NO
B A R R E I R O

12 de Abril de 1987

INAUGURAÇÃO DO MONUMENTO AO
DOUTOR ZAMENHOF

Exmo Senhor Vice-Presidente da
Câmara Municipal do Barreiro
Exmas Autoridades e Entidades Civis
e Militares
Minhas Senhoras e meus Senhores

Em primeiro lugar e em nome da
Associação Portuguesa de Esperanto
os meus agradecimentos e as minhas
cordiais saudações pela vossa pre-
sença neste acontecimento que repu-
tamos do mais elevado alcance cul-
tural e social.

Decorre neste ano de 1987 o pri-
meiro centenário de Esperanto, isto
é, perfez-se agora a primeira cen-
tene de anos que foi publicado em
Varsóvia o livro intitulado "Língua
Internacional", livro esse que deu origem ao movimento esperantista, o
qual por sua vez ocasionou o apare-
cimento ao longo desta centena de
anos de mais de trinta milhares de
obras literárias em todo o mundo,
proporcionando à humanidade o aces-
so à cultura universal sem a bar-
reira da diversidade das línguas.

É esse acontecimento cultural,
único no seu género ao longo de to-
da a história da humanidade, que
nós estamos aqui a celebrar em con-
sonância com uma série de comemora-
ções que durante este ano se realiza-
za em todo o mundo, rendendo a nos-
sa homenagem a esse grande vulto da
história da humanidade, Luís Lázaro
Zamenhof, que tendo ansiado nos
verdes anos da sua infância por um
meio de os homens se entenderem co-
mo irmãos, conseguiu, terminado o
liceu, mostrar aos familiares e
condiscípulos a funcionalidade da

PAROLADO DE VICPRESIDANTO DE
PORTUGALA ESPERANTO-ASOCIO EN
B A R R E J R O

La 12-an de Aprilo, 1987

INAUGURO DE LA MONUMENTO AL
DOKTORO ZAMENHOF

Via Mošta Vicprezidanto de
Komunumo de Barejro
Viaj Moštaj Autoritatoj kaj Entoj
Civilaj kaj Militistaj
Kiaj Gesinjoroj

Unue kaj en la nomo de Portugala
Esperanto - Asocio miajn gratulojn
kaj miajn korajn salutojn pro via
seesto en ĉi tiu evento, kiun ni
takssas kiel plej alta celado kulta-
ra kaj socia.

Okazas dum ĉi tiu jaro 1987 la
unua jarcento de Esperanto, tie es-
tas, plenumigas nun la unua cento
da jaroj kiam estis eldonata en
Varsovio la libro titolita "Lingvo
Internacia", libro kiu originis la
esperantistan movadon, kiu siavice
okazigis la aperon, laŭlonge de ĉi
tiu cento da jaroj, de pli ol tri-
dek miloj da literaturaj verkoj en
la tutmondo, disponebiligante al
la homaro la tujan aliron al la u-
niversala kulturo sen la baro de la
diverseco de lingvoj.

Estas tiu kultura evento, unika
en sia speco laŭlonge de la tutta
historio de la homaro, kiun ni es-
tas ĉi tie celebranta en konsomance
kun serio da memorfestoj, kiu dum
ĉi tiu jaro efektivigas en la tutta
mondo omaĝante tiun grandian eminen-
tulon de la historio de la homaro,
Ludoviko Lazaro Zamenhof, kiu sopi-
rintanta dum la fruaj jaroj de sia in-
fameco pri una rimedo por ke la ho-
moj sin interkompremu kiel fratoj,
li sukcesis, post la fino de la li-
ceo, montri al siaj familiaroj kaj
kunlernantoj la funkciadon de sia

sua obra e, depois, alguns anos mais tarde fazer publicar o livro onde ele abriu à humanidade o caminho do entendimento sem fronteiras.

Cabe ao Barreiro a honra de ser o lugar onde, mercê da frutificação de esforços de idealistas, se concretiza de maneira duradoura para a posteridade, a homenagem em Portugal ao doutor Zamenhof.

E digo idealistas, por que idealista não é apenas o esforçado esperantista João Caeiro, que aqui no Barreiro desenvolveu todos os esforços e induziu ao despertar de boas vontades para a realização desta comemoração, idealistas não somos apenas nós que viemos de diversos pontos do país manifestar em uníssono o nosso ideal, idealistas são todos aqueles que compreendem a nobreza da obra iniciada por Luís Zamenhof, são todas aquelas entidades, a começar pelo senhor presidente da Câmara Municipal do Barreiro, todos os funcionários e artífices que erigiram esta obra, o escultor que traduziu na forma artística o monumento que temos perante os nossos olhos, idealistas são todos nós, forças vivas do Barreiro, forças vivas de Portugal, que aqui vistes mostrar solidariedade com o ideal de compreensão iniciado há um século por Zamenhof.

E por que estamos aqui no Barreiro?

Há já meia dízia de anos aqui viemos inaugurar a praça Zamenhof. Essa inauguração significou lançar à terra aquela semente que esteve a germinar, e que hoje no mesmo local brota o fruto do trabalho, do carinho com que se acalenta e desabrochar de uma flor, com que se persevera na dedicação a um ideal tão nobre como é o do Esperanto.

O Barreiro foi sempre o baluarte do Esperanto durante os anos difíceis, durante aquele tempo em que era proibido que os homens se pudessem compreender uns aos outros

verko kaj, poste, kelkajn jarojn pli malfrue, publikigi la libron kie li malfermis al la homoj la vojon de interkompreno sen limoj.

Taûgas al Barejro la homo kie la loko kie, dankes al la fruktado de klopodoj de idealistoj, konkretegas lað daðra maniero per la pestularo, la omajo em Portugalio al doktoro Zamenhof.

Kaj mi diras idealistojn, ĉar idealisto ne estas nur la klopodanta esperantisto Johano Kaeiro, kiu ĝi tie en Barejro disvolvis ĝuijn klopodojn kaj induktis al la vekiĝo de bonvojoj per la efektivigo de ĝi tiu memorfesto, idealistoj ne estas nur ni kiuj elvenis el diversaj lokoj de la lando per manifesti unione nian idealon, idealistoj estas ĝuij kiuj kompresas la noblecon de la verkaro iniciata de Ludoviko Zamenhof, estas ĝuij tiuj entoj, kromencante je sinjoro prezidento de la Komunumo de Barejro, ĝuij funkciuloj kaj laboristoj kiuj starigis ĝi tian monumenton, la skulptisto kiu tradukis artforme la monumenton kium mi havas antaû niasj okuloj, idealistoj estas vi ĝuij, vivantaj fortoj de Barejro, vivantaj fortoj de Portugalio, kiuj ĝi tien envenis por montri solidarecon kun la idealo de kompremo iniciita antaû unu jarcento de Zamenhof.

Kaj kial ni estas ĝi tie en Barejro?

Jam antaû unu duondekduo da jaroj ĝi tien ni venis per inafragio la Placeton Zamenhof. Tiu inafragio signifisjeti al tero tiun semon kiu rectis ĝermintanta, kaj kiu bredis en la sama loko ekfloran kiel frukto de la laboro, de la kareco per kiu oni flegas la elburĝonon de floro, per kiu oni persistas en la dedikito al idealo tiel nobla kiel estas Esperanto.

Barejro estas ĝiam la bastiono de Esperanto dum la malfacilaj jaroj, dum la tempo kiam estis malpermessate ke la homoj sin povu interkompreni unu la alian per lin-

através de uma língua simples, que atravessava fronteiras.

Os esperantistas do Barreiro nunca desistiram e, mais do que nenhuns outros, acreditaram que viriam tempos em que o ideal do Esperanto pudesse ser proclamado sem peins, foram eles que, após o levantamento da proibição em 1971, deram apoio maciço durante a constituição da Associação Portuguesa de Esperanto, para o impulso e fortalecimento do jovem movimento.

A inauguração deste monumento a Zamenhof constitui a confirmação de que a humanidade está acreditando que os homens se devem unir, que não devem estar isolados dentro das suas fronteiras como pássaros em gaiolas, mas que têm direito a poderem dispor desse meio de comunicação que os une, que ultrapassa fronteiras, desse meio de comunicação que une os espíritos e os corações - o Esperanto.

Durante dezenas de séculos a humanidade andou dividida; pensadores, filósofos, homens célebres das ciências e das letras muito conjecturaram, sem o conseguir, sobre um meio de a humanidade se entender.

Quando parecia que esse objectivo não poderia ser alcançado, eis que uma criança de nove ou dez anos, educada em sóos princípios de convivência humana, mas atormentada pelos conflitos que na sua terra natal, Bialistok, na Polónia, opunham gentes de etnias diferentes, essa criança exprime um anseio e um propósito de tudo fazer para conseguir eliminar as barreiras entre os homens. Dotada de uma mente privilegiada que lhe permitiu compreender e falar os idiomas correntes das diversas raças habitando a sua terra natal, ela dedicou toda a sua vontade para, durante os anos do liceu, estruturar a sua língua.

E conseguiu-o.

A sua língua - o Esperanto - é sem dúvida a herdeira cultural da língua latina. Mas uma herdeira ló-

gvo simples, kiu trapasis landlimoj.

La esperantistoj de Barejro nemiam resignis kaj, pli ol neniu ajan aliaj, ili kredis ke venos tempo kiam la idealo de Esperanto povos esti proklamita sen malhelpoj, estis ili tiuj, kiuj post la desigo de la malpermesso en 1971, denis amasas apogon dum la starigado de Portugal Esperanto-Asocio, por la pujo kaj fortigado de la junna movado.

La inaŭguro de ĉi tiu monumento al Zamenhof starigas la konfirmadon ke la homaro estas kredanta ke la homoj devas unuiĝi, ke ili ne devas resti izolitaj interne de siaj landlimoj kiel birdetoj en kaĵoj, sed ke ili rajtas uzi tium rimedon de komunikado kiu ilin kunligas, kiu transpasas landlimojn, de tia rimedo de komunikado, kiu kunligas la spiritojn kaj la korojn - Esperanto.

Dum dekoj da jarcentoj la homaro restis dividita; pensuloj, filosofoj, fame konataj homoj de la sciencoj kaj beletroj multe pripensis, sen sukceso, pri rimedo por ke la homaro sin povu interkompreni.

Kiam Ŝejnis ke tiu celo ne povus esti atingita, jen kiam infano naskiĝis dek-jaraĝa, edukita laŭ sanaj principoj de humana kunkivido, sed turmentita de la konfliktoj, kiu en sia naskiĝloko, Bjalistoko, en Pollando, kontraŭstarigis gentojn el malsamaj rasoj, tiu infano esprimis desiron kaj intencon ŝion fari por sukcesi la forigon de barieroj inter la homoj. Dotida de memso privilegiita, kiu lin obligeis kompreni kaj paroli la kurantajn idiomojn de la diversaj rasoj kaj etnietoj en sia naskiĝlando, li dediĉis sian tutan volon por, dum la jaroj de la licea tempo, strukturiĝi sian lingvon.

Kaj li tiam sukcessis.

Lia lingvo - Esperanto - estas sendube la kultura heredanto de la latina lingvo. Sed heredanto logi-

gica, isto é, com regras simples para serem seguidas sem exceção de qualquer espécie.

O monumento que hoje se inaugura simboliza a caminhada cultural da civilização europeia, de que fazemos parte. Com efeito, o latim herdou a riqueza gramatical da língua grega, e esta foi na Europa a herdeira do sanscrito.

As três faces do obelisco que admiramos simbolizam essas três longas etapas na evolução da cultura indo-europeia: o sanscrito, o grego e o latim.

Desse obelisco grandioso, fruto da longa caminhada cultural dos povos, foi retirado o Esperanto, fruto da congregação desse jovem genial Lúis Zamenhof.

E em homenagem à obra nascida do impulso desse jovem, eu peço ao senhor vice-presidente da Câmara que se faça acompanhar de uma jovem e que lhe ensine a descobrir a bandeira que encobre o monumento que estamos inaugurando, para que essa jovem seja a testemunha durante muitos anos deste acto cheio de simbolismo de homenagem ao grande benfeitor da humanidade, Lúis Lázaro Zamenhof.

Tenho dito

Franco Simões

ka, tio estas, kum regulej simplaj sekundaj sen iu ajn excepto.

La monumento, kiu hodiau oni inauguras simbolas la marĝadon kulturan de la eŭropa civilizacio, el kiu ni partoprenas. Efektive, la latino heredis la gramatikan riĉecon de la greka lingvo, kaj ĝi tio estis en Eŭropo la heredinto de sanskrito.

La tri facej de la obelisko, kiun ni admiras, simbolas tiujn tri longajn stadiojn en la evolujo de la hind-europa kulturo: sanskrito, greko kaj latimo.

El tio grandega obelisko, frukto de la longa kultura marĝado de la popoloj, estis eltitrita Esperanto, frukto de la elpensado de tia genio junulo Ladoviko Zamenhof.

Kaj omaĝante la verkon naskita de la impulso de tia junulo, mi petas de sinjoro vicpresidento de la Komunumo ke li estu akompanata de jumulino, kaj ke li ŝin instru kiel eltitiri la flagon kiu kovras la monumenton inaŭgurata de ni, por ke tio jumulino estu la atestanto dum multaj jaroj de ĝi tio akto plena de simboleco homaganta la grandan bonfaranton de la homaro, Ladoviko Lazaro Zamenhof.

Franko Simões

FÉRIAS NA SEDE DA ASSOCIAÇÃO EM AGOSTO DE 1987

Durante o mês de Agosto de 1987 a sede da nossa Associação estará fechada devido às férias dos membros que habitualmente a mantém aberta, especialmente aos sábados.

SUFIKSO -EC- KAJ ADJEKTIVAJ RADIKOJ

Lastatempe estas rimarkebla la tendenco eviti la sufikson -ec-, ekz. en la esprimoj "la malfacilo de la tasko, la utilo de la rusa lingvo, la gravo de Virgilio, fiero de la homoj" ktp, trovitaj en nia gazetaro.

Tiu formoj estas malgustaj. En bona kaj korekta Esperanto devas esti: la malfacileco de la tasko, la utileco de la rusa lingvo, la graveco de Virgilio, fiereco de la homoj.

La sufikso -ec- estas uzebla kun ĉiuj adjektivaj radikoj, kaj la derivajo indikas la nomon de la kvalito aŭ stato, kiun esprimas la radiko: boneco, nobleco, honesteco, libereco, proksimeco, dolĉeco, neutraleco, populareco, perfekteco, ĝusteco, ktp. (Komparu amikeco, homeco, nacieco).

Krom tio oni povas certajn (ne ĉiujn!) adjektivajn radikojn substantivigi ankaŭ per simpla almeto de -o, kiam la senco tien postulas, t.e. kiam oni bezonas esprimi ion konkretan: felico, utilo, forto, sano, varmo, profundo, kuraĝo, saĝo, ktp. Inter, ekzemple, utilo kaj utileco, forto kaj forteco, kuraĝo kaj kuraĝeco estas granda diferenco, kaj oni ne povas uzi ilin arbitre. Kelkaj ekzemploj: Mi havas de Esperanto multe da utilo. La utileco de Esperanto estas nekontestebla. Li ne havis forton por lsvi la ŝtonon. La patro provis la forteco de la glacio. Tuberkulozo estas infekta malsano. Pro malsaneco li ne povis partopreni la kunvenon. Si ne havis suficien kurago por diri la veron. La kuraĝeco de la entrepreno promesas bonajn rezultojn. Ne ĉiam per ago mezuriĝas la saĝo. La saĝeco de la knabo mirigis ĉiujn. En la profundo de la maro, de la scenejo, de la ĉambro. La profundeco de la lago Bajkal superas 1600 metrojn. Li falis kaj etendigis laŭ sia tutaj longo. La longeco de la vojaĝo timigis nin. Zamenhof laboris

por la bono de la homaro. La vero, belo kaj bono regu en la mondo.

Kurbo = kurba linio; rekto = rekta linio. Ruĝo, blanko, nigro, verdo, flavo, bluo estas la nomoj de la respektivaj koloroj. Dolora ruĝo aperis sur ŝia vizaĝo. La verdo estas koloro de la espero La flavo de la ovo. Nigro sur blanko.

Henrik Seppik (el "Esperanto" n-ro 902)

-----oooo0000oooo-----

SAIBA QUE ...

- A Rádio Pequim (China), que este ano festeja o seu 22º ano das suas emissões em Esperanto, convida os seus ouvintes a enviarem-lhe trabalhos sobre o tema "EU E A RADIO PEQUM", em prosa, poesia, pintura, fotografia, etc., contando as suas impressões e vontades. Escreva para Radio Beijin, Esperanto-Fako / Beijing / Cinic (Rep. Pop. da China).

+++000+++

- A Fundação Mundial Contra a Fome (MONDA FONDUSO KONTRAŬ LA MALSATO), fundada em 1982, luta a nível mundial contra a fome e adoptou o Esperanto como língua oficial e publica o boletim "Monda Solidareco" (Solidariedade Mundial). A assinatura custa 12 francos por ano. LES NIDS / F 49190 SAINT AUBIN DE LULGNE FRANÇA.

+++000+++

- O MUSEU INTERNACIONAL DE ESPERANTO, que se encontra instalado no Museu Nacional de Viena (Austria), está este ano a festejar o 60º aniversário da sua fundação.

+++000+++

PARLAMENTA APOGOGRUPO AL ESPERANTO EN PORTUGALIO

Kelkaj landoj jam havas parlamentanojn, kiuj publike simpatias kaj apogas Esperanton, kiel internacian laborlingvon.

Estas notinde, ke en Britio ekzistas jam de longa tempo la Parlamenta Esperanto-Grupo, kiu kreskis ĝis grava nombro de 204 parlamentanoj, kies aktivado estas tre rimarkebla.

Ni sciis, ke en Svedio ekstaras jusa apogogruo de parlamentanoj kaj Sveda Parlamento jus eldonis libron pri si en diversaj lingvoj kaj ankaŭ en Esperanto.

Kiuj, el niaj portugalaj samideanoj, kapablas prilabori niajn parlamentanojn?

Cu iuj portugalaj parlamentanoj estos esperantistoj? Aŭ eble ili jam estos simpatiantoj?

Certe ni kaj la Estraro de nia Asocio apogos ĉi tiun iniciaton kaj kontribuoj ŝu faciligi, ĉu oblige la agon.

Urge vi kontaktu nin, eĉ telefono aŭ skrige.

Kiu volas helpi? La balotado alproksimiĝas!

Kimtonio

-----oooo0000oooo-----

PETO PRI INFORMADO AL NIAJ KARAJ SAMIDEANOJ

Karaj Samideanoj: Ĉe nia Asocio la samideano Gonçalves Pires estas komisiita de Estraro por informado de Esperanto en portugala gazetaro.

Por pli bona dissendado de noticoj kaj artikoloj al gazetoj de nia Lando, bonvolu sendi al ni, elton dajojn de noticoj publikigitaj en portugalaj periodaĵoj. Ni estas interesataj ankaŭ pri ajnaj referencoj al Esperanto en portugalaj radioj kaj televido. Ni tre dankas. Skribu al APE/Gazetara Servo.

No dia 9 de Maio realizou-se na Escola Secundária de Santo André, no Barreiro, um colóquio sobre o Esperanto, orientado pelo presidente da Associação, no qual participaram os alunos de várias turmas daquele estabelecimento de ensino, além dos respectivos professores.

No dia 30 de Maio iniciou-se, na Biblioteca Municipal do Barreiro, um curso de Esperanto, com a participação de cerca de 25 alunos do ensino secundário e universitário, além de alguns licenciados, ministrado pelo Dr. Correia Coimbra.

A Junta de Freguesia de Agualva-Cacem aprovou por unanimidade a proposta de ser dado o nome de "ESPERANTO, Língua Internacional" à praça vizinha de outra denominada "Fraternidade Universal".

O pedido seguiu para a Câmara Municipal de Sintra, que decerto aprovará.

Na Faculdade de Ciências da Universidade de Lisboa está a funcionar um curso elementar de Esperanto, para alunos daquela Faculdade, com a duração de duas horas semanais.

De notar, que o mesmo se realiza, a pedido dos próprios estudantes, que para o efeito contactaram o presidente da nossa Associação, Dr. Correia Coimbra, que o ministra.

Parabéns ao nosso dinâmico presidente.

BIMESTRAL

Director: D. OLGA SERRA MARQUES DE ALMEIDA

Redactor: ANTÓNIO DA SILVA ALMEIDA

Propriedade de: ASSOCIAÇÃO PORTUGUESA DE ESPERANTO

Redacção e Administração: Rua Dr. João Couto, 6, n.º-A — 1500 LISBOA

Composição e Impressão: Rua Dr. João Couto, 6, n.º-A — 1500 LISBOA